

[Justitsministeren.]

til Vands, uden at være ledsaget af 3, tror jeg det er, Livvagter. Jeg maa dertil sige — altsaa med Fare for mit unge Liv —, at jeg i de senere Maaneder overhovedet ikke har mærket noget som helst til nogen Art af Beskyttelse og har bevæget mig lige saa frit, som jeg antager det ærede Medlem Hr. Elgaard bevæger sig, endogsaa i Biografer og lignende Forlystelsessteder; formentlig har Rigspolitichefen ikke i Øjeblikket anset det for nødvendigt at undergive mig nogen Beskyttelse. Selv har jeg aldrig følt Trang til det, og jeg har heller aldrig ønsket det, men jeg vil ikke tage det embedsmæssige Ansvar bort fra Rigspolitichefen med Hensyn til nogen som helst Embedsmand, heller ikke nogen Minister, hvis der foreligger saadanne Trusler for vedkommende, at han mener, at han af embedsmæssige Grunde er nødt til midlertidigt at undergive den eller den Beskyttelse.

Anderledes kan jeg ikke svare paa dette Spørgsmaal, og jeg antager ogsaa, ethvert fornuftigt Menneske vil sige, det er ganske urimeligt, at Justitsministeren skal have forelagt alle disse forskellige Trusler, der kommer, vurdere, hvilken Betydning de har, og træffe Bestemmelse om, hvilken Beskyttelse der derefter eventuelt skal iværksættes af den eller den. Det maa Rigspolitichefen som den øverste Chef for Politiet selv træffe Afgørelsen om, og jeg tror ikke, noget af Regeringens Medlemmer ønsker at faa noget som helst forelagt i saa Henseende.

Det glædede mig i øvrigt, at den ærede Ordfører for Venstre udtalte, at Venstre gerne saa et vellønnet Politi. Det er jo ikke fra den Side, man har været mest velvillig, naar der har været Tale om stigende Polititudgifter. Jeg er ogsaa enig med den ærede Ordfører i, at det er en Selvfølge, at Landets Politi bør holde sig klart af alle politiske Organisationer, i det hele bør være neutralt, og jeg har udtalt dette saa tydeligt under Finanslovbehandlingen, at jeg ikke finder Grund til at genopfriske disse Udtalelser.

Den ærede Ordfører for Venstre bebrejdede mig, at jeg skød Rigspolitichefen frem for mig, og sagde, at det kom strengt taget ikke Rigsdagen ved, hvilke Forhandlinger der har været ført mellem Embedsmændene og mig. Ja, det er ligesom man ser paa det. Hvis jeg, naar vi har et Rigspoliti under en enkelt Mands Ledelse, vilde fremsætte et Forslag om Ansættelse af 1 000 Mand til Politiet eller som nu 300, uden nærmere at begrunde, hvilke Krav der var stillet udefra, fra de forskellige Politiledelser i Landet og dermed ogsaa gennem Rigspoliti-

chefen, saa vilde Rigsdagen sige til mig: Det er et meget daarligt oplyst Forslag, du fremlægger, og hvem i al Verden siger, at vi overhovedet trænger til det? Det er Kravene udefra, der kommer ind til Rigspolitichefen og forelægges mig, og derefter sker Nedskaeringen af dem under mit Ansvar. Der er ingen som helst Grund til i den Anledning at paastaa, at jeg skylder Rigspolitichefen frem for mig. Hvis jeg kunde have gjort det, saa var Udvidelsen sikkert blevet dobbelt saa stor.

Den ærede Ordfører for Venstre betragter denne Politiets Udvidelse som et nyt dyrt Skridt paa Enhedspolitets Vej. Jeg vil gerne spørge den ærede Ordfører: Hvorledes vilde han, hvis vi stadig havde bevaret kommunalt Politi her i Landet, egentlig have stillet sig efter at have set Luftværnskommissionens Betænkning med de voldsomme Udvidelser af Politiet, der kræves deri? Hvorledes vilde han have undgaaet — hvis man skulde tage de positive Opgaver op, som han ogsaa bebrejdede Regeringen, at den ikke har taget op i tilstrækkelig Grad —, hvorledes vilde han have undgaaet, at det Spørgsmaal rejste sig rundt i Landets Kommuner: Hvad kræver denne Betænkning med Hensyn til Udvidelse af det kommunale Politi? Nu har vi heldigvis faaet Enhedspoliti, og saa maatte Spørgsmaalet rejses som et Spørgsmaal om en samlet Udvidelse og rejses gennem Statsmyndighederne.

I øvrigt skal jeg naturligvis henlede baade Rigspolitichefens og Politimesterforeningens Opmærksomhed paa de Argumenter, det ærede Medlem anførte vedrørende Forholdet mellem det tidligere kommunale Politi og Enhedspolitets Opgaver og hele Organisation. Det var jo nemlig i Virkeligheden alene ud fra dette Synspunkt, saa at sige, at den ærede Ordfører for Venstre anførte alle de Argumenter, han overhovedet kunde skrabe sammen til Modargumentering imod det, jeg har anført. Der maa dog være en Del af de Argumenter, der er anført af Rigspolitichefen og mig, og som findes i Lovforslagets Bemærkninger, der maa have en Værdi ogsaa for det ærede Medlem, og det fik vi ikke noget at vide om. Vi fik kun Randbemærkninger knyttet til det og Modargumentation. Det er ikke tilstrækkeligt, der maa tages et positivt Standpunkt til de særlige Oplysninger, der er givet, og til, hvilke Konsekvenser disse Oplysninger fører til for det Enhedspoliti, som vi nu engang har.

Det ærede Medlem kritiserede derefter Regeringens Stilling til Luftværnsforan-